

סעיף י"א

ג. רבינו הניח תפילין של ראש לאחר קודם שעשה ה' כריכות על גבי היד^(ה), ובשעת ה' כריכות על היד היה אומר הפסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון^(ו), ועיין במקור השמועות^(ז).

↳ מקור השמועות ↳

שליט"א שיש בפסקה הניל ז' תיבות כמנין הכריכות, ואין בו הפסק כיון שכבר הניח התפילין של ראש מוקדם.

13676

(ז) בקובץ קול תורה מביא דיש אומרים לרביבנו היה נהוג לברך רק ברכה אחת, אולם יש לצין דבתשורי חאו"ח ח"ב סי' ק"י כי לעניין הפסק בין תפילין של יד לתפילין של ראש וז"ל ולמנהגינו שגם ללא הפסק מברך על של ראש על מצות תפילין עי"ש, הרי סתם דמנהגינו לברך ב' ברכות, וכן שמעתי מנכדו הגאון רבי בעריל פינשטיין שליט"א כשהיה מדבר עם רבינו אמר מסתמא שمبرכין ב' ברכות.

ויש לצין למ"כ בתפלה למשה אותה נ"ז דאחד שאל למxon רבינו זצ"ל שעכשיו מיסדים ישיבה חדשה ויש כמה תלמידים מר"י"ב סאלואויציך ואין אומרים ברוך ה' לעולם במערב, ושאלו אם יש להם לומר ושמרו בלילה שבת, והסכימו לעשות כמו שעושה רבינו, ורבינו ענה שהוא לדלו, והוסיף שאם אין אומרים ברוך ה' כ"ש שאין לומר ושרמו, אולם אמר מxon רבינו זצ"ל להשוויל דמה עניין זה לשנות מתפילה של כל העולם,adam ייחיד עושה זאת יכול, אבל לשנות מאבותיו ולקבוע מנין כזה למה צריך לזה, adam ר"ב עושה זאת, וזה בשביל אביו עשה כן וכן אביו עד הגרא", ואפילו הגרא"א דעשה זה לא השתדר לשנות סדר התפילה של העולם, ואין צורך להיות מעיר פרים פון דער גרא"א עכ"ל שם.

שליט"א, בעיקר הדין של אמרית לשם יהוד כבר הארכו האחرونיהם דבתשו' נוב"י מהדו"ק (חיו"ד סי' צ"ג) כי דכבר גליתי דעתן שיתור טוביה השתקה וישתקע הדבר, וכן במדת' ת (חאו"ח סי' ק"ז) כי דמה לנו לגלות פי' על דברים שלא מצינו בשני תלמידים בבלי ירושלמי ולא בספרא וספרי ותוספות ולא בדברי הפוסקים ומיל התיר להם דברים אלו והימים הראשונים בדורות הראשונים שלא ידעו מנוסח זה היו טובים מלאה עכ"ל, וכן הוא ועוד כמה אחרונים, ועיין בספר שעדי תפלה שהאריך בזה לישב אותן האומרים כן, ועיין בכך החכמים (ס"ק כ"ט) ואcum"ל בזה.

(ה) בקובץ קול התורה חלק נ"ז, כן כתוב המחבר שקדום שיכרוך הרצואה סבב הזרווע יניח תפילין של יד, ובמשנ"ב (ס"ק ל"ה) כי הטעם שכיוון שכרכת להניח חזרות גם על של ראש וכ"ש להמחבר (סעיף ה) דסבירא לי' דאין מברך רק ברכה אחת, על כן ימעט הפסק בכל מה שיוכל, והכריכה סבב הזרווע אינו מעיקר הדין, על כן טוב לאחר אותה עד שנייה של ראש, אולם יש לצין דבספר כונת האר"י ז"ל כתוב שהייה נהוג לכרכך השבעה כריכות סבב זרווע תחלה, מפני שהוא סובר כיון דלכתחילה גם הכריכות הוא מצוה לפיקד אין זה הפסק, וכן נהגו העולים לכרכך מוקדם זו' כריכות ועיין עוד מש"כ בסמוך במקור השמועות (ס"ק ז').

(ו) מנכדו הרה"ג רבי בעריל פינשטיין